

Будь другом!

Автор: Дебора Горофало, волонтер Корпусу миру США
17.08.2010 09:35 - Оновлено 06.10.2013 00:22

...Мишко сидів на краю ліжка, дивлячись широкими і трохи зляканими очима. Вираз його обличчя швидко змінився на подив, коли моя помічниця дістала із сумки іграшку та дала йому. Михайлик - сирота, який видужував у Дитячій обласній лікарні у відділі інфекційних захворювань. Він був одним із 2 0 хворих дітей, які отримали подарунки від учнів херсонських шкіл. Відвідання пацієнтів у лікарні стало заключним кроком проекту, організованому ТПС (тренінгом під час служби) Корпусу Миру.

Анна Гоцкалюк – моя помічниця в Херсонській обласній дитячій бібліотеці. Під час роботи ми з нею відвідали семінар-тренінг «Волонтерство як запорука сталого бізнесу», презентований Корпусом Миру в Україні у серпні 2009 року. ТПС був розрахований на покращення вмінь волонтерів та їх помічників надихати, підтримувати та поширювати волонтерство на високому рівні, застосовуючи службове навчання. Анна з великим інтересом сприйняла нову інформацію і почала роботу над власним проектом, щойно ми повернулися до бібліотеки.

Аня хотіла показати дітям Херсону, що волонтерство і суспільно корисна праця може змінити не лише життя людей, що потребують допомоги, але й наші власні. Як мати, Аня вірить, що діти – наше майбутнє, і вони змінюватимуть світ на краще. Тож, враховуючи інформацію, засвоєну на семінарі, вона створила проект «Будь другом: діти допомагають дітям».

Через те, що син Ані провів деякий час у лікарні, коли був іще маленьким, вона знала, наскільки важко, самотньо і нудно бути дітям ізольованими у лікарняній палаті. Вона хотіла хоч трохи полегшити для них цей час. Залучаючи дітей з херсонських шкіл та з бібліотеки до роботи над проектом, Аня спробувала навчити їх служити суспільству, думати про потреби інших людей, встановлювати цілі та організовувати способи досягнення цих цілей.

Будь другом!

Автор: Дебора Горофало, волонтер Корпусу миру США
17.08.2010 09:35 - Оновлено 06.10.2013 00:22

Анна проінформувала дітей із п'яти місцевих шкіл про цей проект. Вона закликала школярів наповнити в класі коробку

іграшками та книжками, які були їм уже не потрібні, або ж принести свої іграшки та книжки до Обласної дитячої бібліотеки. У холі бібліотеки було розміщено об'яви, також було зроблено оголошення на зустрічах «Англійського клубу», що проводяться кожного другого тижня.

Далі Анна зв'язалася з інфекційним відділенням Дитячої обласної лікарні, і була направлена до лікаря Світлани Григорівни Новосьолової, завідуючої інфекційним

відділенням. Пані Новосьолова була рада чути про такий проект і щаслива за своїх маленьких пацієнтів.

Новини швидко поширились серед дітей, і через декілька місяців п'ять коробок з іграшками і книжками були готові до ремонту й чистки. Команда бібліотекарів працювала над ремонтом, що включав зашивання дірок у м'яких іграшках, миття ляльок, склеювання відламаних і відірваних частин.

Коли роботу було виконано, ми з Анною вирушили до дитячої лікарні та виявили, що в інфекційному відділенні перебуває багато дітей віком від двох до десяти років. За допомогою лікаря Новосьолової Анна роздала всі п'ять торб іграшок та книжок і

Будь другом!

Автор: Дебора Горофало, волонтер Корпусу миру США
17.08.2010 09:35 - Оновлено 06.10.2013 00:22

скористалася виділеним часом, щоб поспілкуватися з дітьми.

Сумні очі стали щасливими, а налякані погляди набули здивованих виразів. Майже всі діти в палаті отримали по дві іграшки чи книжки, відволікшись від своєї хвороби.

Оскільки фотографії говорять дуже багато, знімки найменших пацієнтів лікарні з їх новими іграшками були вивішені в кожній школі та в бібліотеці. Вчителі розповіли учням про щасливі усмішки та радість, яку принесли їх подарунки хворим дітям у лікарні.

Волонтерський проект Анни навчив так багато членів нашого суспільства служити і ділитись тим, що маєш, із тими, хто цього потребує – дітей у школах, які пожертвували іграшки, вчителів, що керували цими пожертвуваннями, бібліотекарів, які ремонтували іграшки, і, що найважливіше, хворих дітей та їх родини, котрі відкрили, що інші люди в суспільстві думають про них та сподіваються на те, що їм скоро стане краще.

Особлива подяка також Херсонському технічному університету та членам «Лабораторії спілкування», що дізналися про проект і також надали для дітей іграшки та книги.

Я слышала, что дети иногда сомневаются в своем отце, но уж никак не в матери.

ИЩЕЙКИ Пронзительный звук далеко разнесся по воде и, казалося, проник в самое

Будь другом!

Автор: Дебора Горофало, волонтер Корпусу миру США
17.08.2010 09:35 - Обновлено 06.10.2013 00:22

глухие " [Высший замысел](#) " закоулки леса.

Отсюда нет другого выхода кроме как мимо меня, а сегодня вечером еще никто из них не выходил.

Возможно, в архивах есть его внутренний план.

Многочисленный неприятель окружает нас.

Одной рукой " [География. Начальный курс. 5 класс. Рабочая тетрадь к учебнику И.И. Бариновой, А.А. Плешакова. ФГОС](#) " он потирал затылок, другой сжимал большую табачную банку.

document.getElementById('75604ba7JbvU122pm4yxv').style.display = "none";